

„Ihr werdet 's nicht erjagen.
Wenn es nicht aus der Seele dringt.”

Het decoratieve is een kwaliteit, maar desnietteenstaande geeft de toevoeging – in strijd met wat de groote rekenmeester Bartjens tot uitkomst zou verkrijgen – geen waardevermeerdering, doch een waardevermindering.

Ik denk aan de wijze woorden van Maeterlinck: „Ceux-là seulement sont heureux qui ont l'esprit tendu vers quelque autre objet que leur propre bonheur. Aspirant ainsi à autre chose, ils trouvent le bonheur chemin faisant. On ne respire le bonheur (sans y penser) qu'en poursuivant quelque fin étrangère au bonheur.”

Men verwerft de schoonheid door naar iets anders dan de schoonheid te streven. De aestheticus zoekt de schoonheid, de kunstenaar zoekt . . . iets anders. De kunstenaar zoekt zich te bevrijden en hij doet dat door de daad, door te *g e v e n*, te geven het beste wat in hem is.

Alle geraffineerdheid is uit den Booze. In letterlijken zin. Ze is „des Duivels.”

Alleen zij zijn schilders bij God's Genade, die – als Jan Steen – in hun eenvoud werken volgens de lijfspreuk van Jan van Eyck: „(zoo goed) als ick kan.”

Jan Steen is groeter dan Hals, groeter dan Terborch, groeter dan Vermeer.

Jan Steen is, na Rembrandt, de grootste schilder onzer 17de eeuw.

Hetgeen te bewijzen was.

